

a Mentelmi bizottság
részére

Érkezett: 2019 FEBR 15

Iktatószám: OE-41/171-2/2019

az Országgyűlés Elnöke
útján

Melléklet: 1 darab

Tisztelt Mentelmi bizottság!

Alulírott **Dr. Molnár Zsolt** országgyűlési képviselő előadom, hogy Házelnök úr az **OE-41/171-1/2019.** sz. döntésével elrendelte az esedékes tiszteletdíjam 1 336 500 forinttal történő csökkentését.

A döntés miatt az alábbi

k é r e l m e t

terjesztem elő az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) 51/A. § (4) bekezdése alapján:

Kérem a Mentelmi bizottságot, hogy helyezték hatályon kívül a fent megjelölt döntést, az alábbiakban kifejtett indokaimra figyelemmel.

A Házelnök úr a döntésében az Országgyűlés 2018. december 10-13. közötti ülésének december 12-i, szerdai ülésnapjával kapcsolatban azt fejtette ki, hogy jómagam „– más képviselőkkel közösen – az elnöki és a szónoki emelvény feljáratát – annak lépcsője előtt állva – fizikai erővel lezárta[m], megakadályozva ezzel, hogy az ülést vezető elnök feljuthasson a pulpitusra és a helyét elfoglalja. Az ülést vezető elnök megkísérelte elfoglalni ülés helyét, de a cselekmény megvalósításában részt vevő képviselők elállták az útját és nem engedték fel, majd a szónoki emelvényre történő feljutását is megakadályozták. Ezzel a képviselők az egész emelvényt a saját rendelkezésük alá vonták, elfoglalták, és e jogsértő tevékenységet a szavazások során is folytatták.”

A Házelnök úr döntésében foglalt indokok szerint a fenti tevékenységet „kifejezetten obstrukciós célzattal, fizikai erő alkalmazásával”, illetve „nagy

számban, összehangoltan, előre eltervezve, huzamosabb időn keresztül folytatva” valósítottam meg képviselőtársaimmal.

A tiszteletdíj-csökkentését célzó javaslatával kapcsolatban a Házbizottság 2019. február 7-i, csütörtöki ülésén nem alakult ki konszenzus, így arról elnöki hatáskörben született döntés, melyet február 8-án közöltek az érintett képviselőkkel.

Az Országgyűlés elnöke a képviselői tiszteletdíj-csökkentéséről szóló döntésében alapvetően téves állításokból indul ki, jogi minősítése megalapozatlan, így a döntés az alábbiakban kifejtettekre tekintettel jogsértő.

A házelnök döntésében előadja, hogy az Ogytv. 50. § (1) bekezdése szerint jártam el, fizikai erőszakot alkalmaztam. Ez az állítása azonban téves. Az Ogytv. nem definiálja a „fizikai erőszak” jogi fogalmát, azt a Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) definiálja a 459. § (1) bekezdés 4. pontban. Eszerint *„erőszakos magatartásnak minősül a más személyre gyakorolt támadó jellegű fizikai ráhatás is, abban az esetben is, ha az nem alkalmas testi sérülés okozására;”*. Vitán felül áll, hogy a 2018. december 12-i ülésnapon sem jómagam, - sem képviselőtársaim - ilyen magatartást nem tanúsítottam, így „fizikai erőszakot” nem követtem el, hiszen sem az ülést levezető elnök úrra, sem másra **támadó jellegű fizikai ráhatást nem gyakoroltam**, mivel kizárólag az ülésterem, illetve az emelvény bizonyos részein tartózkodtam, magatartásom mindvégig passzív volt. Mivel sérelmezett magatartásom vonatkozásában semmilyen fizikai erőszak nem állt fenn, közvetlen fizikai erőszakkal nem fenyegettem, arra nem hívtam fel, így hivatkozott magatartásom minősítése tekintetében az Ogytv. 50. § (1) bekezdésének alkalmazása megalapozatlan.

A Házelnök úr döntésének alapjául arra hivatkozik, hogy a képviselők a szónoki emelvény elfoglalásával, saját rendelkezés alá vonásával jogsértő tevékenységet folytattak. Ezen állítása alá nem támasztott. Sem az Alaptörvény, sem az Ogytv. sem az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat (a továbbiakban: HHSZ.) egyetlen rendelkezése sem minősíti jogellenesnek a hivatkozott magatartást.

Továbbá megjegyzem, hogy Dr. Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter, az Országgyűlés korábbi törvényalkotásért felelős alelnökének a 2018.

december 12-i ülésnap eseményeivel kapcsolatban hivatkozott jogi álláspontja a parlament plenáris ülésén zajlottakkal kapcsolatban az volt, hogy amit „jogszabály nem tilt, azt szabad”. Mindezek alapján nyilvánvaló, hogy jogszabály tiltó rendelkezésének hiányában sem jómagam, sem érintett képviselőtársaim semmilyen jogsértést nem követtek el.

Értelmezhetetlen, hogy a Házelnök úr szerint a büntetéssel érintett képviselők jogsértést követtek volna akkor, amikor „megakadályozták, hogy az ülést levezető elnök feljuthasson a pulpitusra és ott a helyét elfoglalja”. Mint arra Dr. Gulyás Gergely miniszter úr, valamint Dr. Kocsis Máté a Fidesz Képviselőcsoportjának vezetője több alkalommal is felhívta a figyelmet, sem az Ogytv. sem a HHSZ. nem ismer olyat, hogy „elnöki hely”, nincs meghatározva az, hogy melyik lenne „az elnöki szék”. Ez alapján az országgyűlési képviselők nem akadályozhatták helye elfoglalásában Dr. Latorczai János levezető elnök urat, hiszen nyilvántartott helye, képviselőként, az 5. szektor, 1. sor, 2. széke, amelynek elfoglalása – Házelnök úr által bevallottan – nem ütközött semmiféle akadályba, az a részére mindvégig biztosított volt.

Értelmezhetetlen, hogy a Házelnök úr olyan, kizárólag a büntetőjogban alkalmazott „minősítő körülményeket” sorol döntésében, mint a kifogásolt magatartás „nagy számban, összehangoltan” vagy „előre eltervezve” való folytatása. Ellenben nem csupán értelmezhetetlen, de jogellenes akkor, amikor e körülményekre hivatkozva alkalmaz súlyosabb jogkövetkezményeket.

További tárgyi tévedések is kitűnnek a döntésből. A Házelnök úr úgy véli, az Országgyűlés munkájának ellehetetlenítése volt a 2018. december 12-i tiltakozás célja. Azonban e következtetése nem helytálló. Minderre a munkaidő-szervezéssel és a munkaerő-kölcsönzés minimális kölcsönzési díjával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3628. számú törvényjavaslat - amit a közvélemény csak „rabszolgatörvénynek” nevez - tárgyalásának menete miatt került sor. A javaslat tárgyalása során ugyanis több alkalommal, súlyosan sérült az országgyűlési képviselők jogainak egyenlőségét biztosító Alaptörvényben foglalt garanciális szabály, az Ogytv. és a HHSZ. is.

Az ellenzéki képviselők véleménynyilvánítására a törvényjavaslat általános vitájának jogszerűtlen, a HHSZ. szabályaival és az Alaptörvénnyel ellentétes módon történő lezárása, továbbá az ellenzéki frakciók által benyújtott 2925

napirendi javaslatról történő „csomagban” való, szintén jogsértő határozathozatalt követően került sor. A véleménynyilvánítás Házelnök úr által sérelmezett módja és mértéke a megvalósult eljárási szabálysértésekkel összehasonlítva sem indokolatlannak sem aránytalannak nem minősíthető.

A szabálysértéseket jól példázza az ügyrendi bizottság alkalmazott állásfoglalása megalkotásának körülményei: az ülés olyan „rendkívüli” módon lett összehívva, hogy a tagok a meghívót a tervezett ülés megkezdése után kapták meg, tehát a múltra szóló meghívót kaptak.

Mindezt súlyosbítja az országgyűlési képviselők véleménynyilvánítási jogának az általános vita során történt csorbítása, az ennek reparációja iránt tanúsított közömbösség a kormánypárti többség és a Tisztelt Ház vezetésének irányából, valamint a szabálytalanságokra figyelmet felhívni szándékozó napirendi módosító javaslatok „újszerű” szavaztatása. E körülmények kifejezetten indokoltá, megalapozottá tették az ellenzéki képviselők véleménynyilvánítási jogának e formában történő gyakorlását.

Tekintettel tehát arra, hogy a képviselői véleménynyilvánítás joga a törvényjavaslat vonatkozásában többször és súlyosan korlátozásra került 2018 decemberében, semmibe véve a vita keretét meghatározó, a HHSZ. vonatkozó előírásait, így a képviselői véleménynyilvánítás választott módja mindenképpen indokolt és arányos volt, hiszen az Országgyűlésbe vetett közbizalom alapja az, hogy ne szegje meg a saját szabályait, ne alkosson közjogilag érvénytelen törvényeket. A 164/2011. (XII. 20.) AB határozatában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy *„a közügyek érdemi megvitatásának, a köz érdekében végzendő képviselői tevékenységnek, ezáltal a demokratikus hatalomgyakorlásnak garanciáját képező, a jogalkotás ésszerű rendjének biztosítékául szolgáló rendelkezés megsértése”* az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdésének, valamint 20. § (2) bekezdésének sérelmét eredményezi, melyeket Magyarország Alaptörvénye a B) cikk (1) bekezdésében, illetve 4. cikk (1) bekezdésében is fenntartott. A plenáris viták színvonalába vetett közbizalom a képviselők feladatának alapvető, központi elemét képező véleménynyilvánításnak ilyen formában nem lehet gátja, különösen akkor, ha ezen jogukat a Tisztelt Ház vezetése a korábbiakban jogellenesen csorbította és a képviselői véleménynyilvánítás az erre adott válasz.

A kifejtettekre tekintettel ismételtlen kérem a Mentelmi bizottságot, hogy szíveskedjenek a döntést hatályon kívül helyezni, és így mentesíteni e megalapozatlan, ténybeli tévedéseket tartalmazó, jogsértő döntés következményei alól.

Budapest, 2019. február 13.

Tisztelettel,

Dr. Molnár Zsolt